

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านเทคนิคการเรียนการสอน

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง อาจารย์ กัลยา กิ่งวัฒนากุล คณะวิชา/หน่วยงาน กายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก ดร.บุศรา ชินสงคราม คณะวิชา/หน่วยงาน กายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

อาจารย์ประสานงานวิชา คลินิกกายภาพบำบัด 1 (PTP361/PTH 371) จัดประชุมและประสานงานผู้สอน เพื่อ ออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน และประสานงานกับสถานที่ฝึกงาน

4. เรื่องที่เล่า

กายภาพบำบัดกับการสอนนักศึกษาข้างเตียง (bedside teaching in physical therapy management)

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

นักศึกษาที่ผ่านการฝึกปฏิบัติทางคลินิก ในรายวิชา PTH 371 ยังมีกระบวนการตัดสินใจทางคลินิกที่ไม่ชัดเจน นำจึงไปสู่การวางแผนการรักษาของผู้ป่วยที่เป็นแบบเดิมๆและซ้ำไม่สอดคล้องกับลักษณะปัญหาของผู้ป่วยเป็นรายบุคคล ปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจเกิดจากนักศึกษาไม่มีประสบการณ์ของการคิดวิเคราะห์ทางคลินิกกับผู้ป่วยจริงที่มากพอ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมเน้นการสอนเนื้อหาในชั้นเรียนและฝึกคิดวิเคราะห์ทางคลินิกกับผู้ป่วยจริงมีน้อยเกินไป จึงทำให้นักศึกษาขาดการเชื่อมโยงองค์ความรู้หรือทักษะทางปัญญากับการปฏิบัติ ร่วมกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนอาจจะไม่เอื้อให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างถูกต้องและแหลมคมเนื่องจากอาจารย์ผู้คุมฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกเป็นนักกายภาพบำบัดซึ่งทำงานประจำในโรงพยาบาล ด้วยภาระงานด้านการบริการผู้ป่วยจำนวนมากอาจไม่สามารถจัดสรรเวลาเพื่อทุ่มเทการสอนนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้เมื่อนักศึกษาถูกส่งออกไปเพื่อฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกในโรงพยาบาลกับผู้ป่วยจริง มีการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดความวิตกกังวลเพราะไม่คุ้นเคยกับสถานที่ และอาจารย์ผู้ควบคุมฝึกปฏิบัติงานนักศึกษาต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวอย่างมากเพื่อให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์และผู้คนที่ไม่คุ้นเคย ในขณะที่ขงกันอาจารย์ผู้ควบคุมฝึกปฏิบัติงานไม่รู้จักอุปนิสัย และลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษามาก่อน ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจึงไม่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางคลินิกได้มากพอ

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

ส่งอาจารย์จากคณะไปคุมฝึกงานเพื่อเชื่อมโยงองค์ความรู้หรือทักษะทางปัญญากับการปฏิบัติทางคลินิก เพื่อสร้างกระบวนการคิดในการจัดการทางคลินิก (clinical thinking concept) เพื่อเป็นพื้นฐานของการฝึกงานในคลินิกต่อไป ที่ยังคงต้องฝึกงานอาจารย์ผู้ควบคุมฝึกปฏิบัติงานทางคลินิก แก้ปัญหาที่อาจารย์ผู้ควบคุมฝึกปฏิบัติงานไม่มีเวลา และไม่รู้จักอุปนิสัยของนักศึกษา ซึ่งคณะคาดหวังว่าการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ช่วยลดโหลดในการปรับตัวของนักศึกษา เอื้อต่อการเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายในระยะเวลาที่จำกัด

ซึ่งมีขั้นตอนของการดำเนินการดังนี้

- ปี 2559 คณะจัดประชุมเพื่อสำรวจปัญหา วิเคราะห์ร่วมกัน และตั้งเป้าหมายของการฝึกร่วมกัน เพื่อให้อาจารย์ตระหนักถึงปัญหาเท่ากัน
- ปี 2560 เตรียมความพร้อมสถานที่ฝึกงาน จัดหาสถานที่ฝึกงาน จัดทำ MOU และฝึกปฏิบัติงานในสถานที่ฝึก

ดังกล่าว เพื่อพัฒนาทักษะทางคลินิกให้กับอาจารย์รุ่นใหม่ แลกเปลี่ยนความรู้กับอาจารย์ CI เรียนรู้ระบบงาน และขั้นตอนการให้บริการต่างๆ ของสถานที่ฝึกงาน

- จัดกิจกรรมผ่านประสบการณ์ตรงให้อาจารย์ เพื่อให้ร่วมกันเรียนรู้การสอนนักศึกษาข้างเตียง (bedside teaching) และการทำ group discussion
- จัดตารางสอนในรูปแบบใหม่เพื่อให้ อาจารย์สามารถออกไปคุมฝึกปฏิบัติงานได้ในเวลาที่สถานที่ฝึกงาน สามารถรับให้อาจารย์และนักศึกษาไปจัดการเรียนการสอนได้ คือช่วงต้นเทอม 2/61
- มีแผนพัฒนารายวัน เน้นจัดการเรียนสอนเป็น individual training ประเมินเป็นรายบุคคลประเมิน จากพัฒนาการที่เกิดขึ้น.

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

- นักศึกษามีความเชื่อมโยงองค์ความรู้หรือทักษะทางปัญญากับการปฏิบัติ วิธีคิดเทคนิคการรักษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยได้ถูกลงนำไปใช้จริง ซึ่งขณะคาดหวังว่าความรู้และทักษะนี้จะยังคงอยู่และติดตัวนักศึกษาสำหรับการนำไปฝึกในคลินิกถัดไป
- นักศึกษามีแนวคิด การคิดวิเคราะห์ผู้ป่วยได้ถูกต้องกับผู้ป่วยแต่ละกลุ่มแต่ละประเภท
- นักศึกษามีทักษะในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ พร้อมสำหรับการฝึกปฏิบัติในคลินิกต่อไป
- นักศึกษามีความมั่นใจในการเข้าหาผู้ป่วย ให้การจัดการในผู้ป่วยมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น หรือซักถามในประเด็นที่สงสัยมากขึ้น
- เห็นตัวอย่าง และภาพรวมของการจัดการทางกายภาพบำบัดที่ถูกต้อง จากอาจารย์ของคณะที่ออกไปควบคุมการฝึก
- ได้ข้อมูลสะท้อนกลับถึงผลของการเรียนการสอน ที่ยังมีข้อจำกัด ความไม่สมบูรณ์ ที่ให้อาจารย์ได้กลับมาทบทวนการสอนในขณะให้สอดคล้องกับการนำไปฝึกจริงกับผู้ป่วยมากขึ้น
- เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างอาจารย์ของคณะและอาจารย์ที่คุมฝึกปฏิบัติการทางคลินิก